

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319203294
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4319203294.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, IČ: 542 097 902, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca prostredníctvom: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta: JUDr. Marek Czompoly, proti žalovanému: P. G., G.. XX.XX.XXXX, E. K. V. XX/XX, C. G. I., o žalobe na zaplatenie 1.024,44 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca, ako právny nástupca pôvodného veriteľa, spoločnosti Cetelem Slovensko, a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (zaniknutá spoločnosťou v dôsledku cezhraničného zlúčenia, ďalej len „pôvodný veriteľ“ alebo „právny predchodca žalobcu“) sa žalobou podanou na Okresný súd Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) dňa 26.08.2019, domáha od žalovaného zaplatenia sumy 1.024,44 Eur spolu s úrokom vo výške 23,56 % ročne zo sumy 911,14 Eur od 06.09.2016 až do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.024,44 Eur od 06.09.2016 do zaplatenia. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. O žalobe rozhodol okresný súd pôvodne platobným rozkazom č. k. 15Csp/90/2019-43 zo dňa 10.10.2019, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz však nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, z ktorého dôvodu okresný súd uznesením č. k. 15Csp/90/2019 - 68 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Levice č. k. 15Csp/90/2019 - 43 zo dňa 10.10.2019. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.02.2020. Vzhľadom k tomu, že pobyt žalovaného nebol známy, okresný súd preto doručoval žalovanému žalobu postupom podľa ustanovenia § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z., v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Takýmto spôsobom bola žaloba žalovanému doručená dňa 07.02.2020 (čl. 82). Okresný súd vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe, a to uznesením č. k. 15Csp/90/2019 - 71 zo dňa 20.01.2020. Rozhodnutie spolu so žalobou, ako aj všetkými ostatnými listinnými dokladmi tvoriacimi prílohy žaloby, spolu aj s poučením pre spotrebiteľa, bolo následne žalovanému doručované na adresu jeho trvalého pobytu. Zásielka sa opätovne vrátila nedoručená s poznámkou poštového doručovateľa „neprevzatá v odbernej lehote“. Okresnému súdu bola táto zásielka vrátená dňa 11.03.2020. Uvedeným dňom sa zásielka považuje za doručенú, aj keď sa adresát o tom nedozvedel (§ 111 ods. 3 CSP). Žalovaný sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril.

3. Posledný termín pojednávania okresný súd určil na dňa 14.09.2020. Z pripojenej doručky na čl. 99 je zrejmé, že túto zásielku si žalovaný už prevzal a to dňa 05.08.2020 spolu aj so žalobou, uznesením na

vyjadrenie sa k žalobe a aj ostatnými listinnými dokladmi. Žalovaný sa však pojednávania nezúčastnil, ako ani neospravedlnil svoju neúčasť a tiež sa žiadnym spôsobom nevyjadril k žalobe.

4. Svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu s tým, že súhlasil, aby súd rozhodol v neprítomnosti tak žalobcu, ako aj jeho právneho zástupcu (čl. 101 spisu). Okresný súd pojednával v neprítomnosti strán sporu, ako aj právneho zástupcu žalobcu.

5. Na pojednávaní okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi tvoriacimi obsah spisového materiálu, a to: čl. 1 - 6 žaloba, čl. 11 - 13 Zmluva o spotrebiteľskom úvere, čl. 14 spracovanie osobných údajov, čl. 15 tabuľka na splátky a ich rozúčtovanie, čl. 16 oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 13.09.2016, čl. 16 p. v. doručka o prevzatí z 16.09.2016, čl. 19 - 25 obchodný register žalobca preklad, čl. 26 vpis z OR pôvodný veriteľ, čl. 43 platobný rozkaz zo dňa 10.10.2019, čl. 59 - 60 výsledky zisťovania pobytu žalovaného, čl. 68 uznesenie zo dňa 15.01.2020, ktorým bol zrušený PR, ppl. 06.02.2020, čl. 71 uznesenie výzva žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe, čl. 73 doručovanie podľa § 116 ods. 2, čl. 76 - 77 vyjadrenie žalobcu + potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, čl. 82 doručenie žaloby podľa § 116 ods. 2, čl. 83 vrátená zásielka z adresy TP žalovaného dňa 11.03.2020, čl. 89 špecifikácia dlžnej sumy + doloženie listinných dokladov, čl. 92 opätovné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru spolu s dokladom o prevzatí, čl. 99 žalovanému doručená žaloba spolu s prílohami a aj špecifikáciou dňa 05.08.2020, čl. 101 ospravedlnenie neprítomnosti žalobcu a jeho PZ, doklady získané z internetu - skúmanie podmienok zmluvy.

6. Z uvedených listinných dokladov, ako aj z obsahu žaloby a z obsahu celého spisového materiálu, okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

6.1. Pôvodný veriteľ - už neexistujúca spoločnosť, vstúpil do zmluvného vzťahu so žalovaným, na základe ktorého uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zák. č. 129/2010 Z. z. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver v sume 911,14 Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve, a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 41 mesačných splátok v sume 104,61 Eur so splatnosťou prvej splátky 15.02.2016. Podľa bodu 1.4. časti 1 Úverovej zmluvy žalovaný súhlasil s tým, aby právny predchodca žalobcu poukázal peňažné prostriedky z úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar uvedený v zmluve. Na základe takto poskytnutého súhlasu právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver tak, že dňa 26.01.2016 uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu, o čom predložil do konania výpis z úverového účtu žalovaného. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru neuhradil žalovaný právnenému predchodcovi žalobcu do dnešného dňa žiadnu splátku, o čom rovnako žalobca predložil výpis z úverového účtu žalovaného. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. Žalobca odkázal na bod 3.1 časti 3 Úverovej zmluvy, ako aj bod 6 časti 3 Úverovej zmluvy, podľa ktorých z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 05.09.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Žalobca ďalej odkázal aj na bod 3.2 časti 3 Úverovej zmluvy, podľa ktorej má nárok požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru, ako aj nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Ďalej poukázal aj na tú skutočnosť, že nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v Úverovej zmluve, t. j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu. Keďže žalovaný si neplnil svoje záväzky vyplývajúce mu z úverovej zmluvy, žalobca pristúpil k uplatneniu nároku prostredníctvom súdu, kde si uplatňuje neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej sume 1.024,44 Eur (911,14 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 89,71 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 23,59 Eur z titulu dlžného poistného z úveru). Okrem toho žalobca žiadal zaviazať žalovaného povinnosťou úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,56 % ročne, teda zo sumy 911,14 Eur od 06.09.2016 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.024,44 Eur od 06.09.2016 až do zaplatenia. Predloženým výpisom z Úverového účtu žalovaného, žalobca deklaruje dátumy splatnosti a výšky predpísaných splátok, ako aj všetky pohyby na úverovom účte žalovaného, t. j. kedy a v akej výške poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky, a zároveň kedy a v akej výške žalovaný splácal poskytnutý úver (čl. 15). Zmluva o spotrebiteľskom úvere sa

nachádza na čl. 11 - 13 spisu. Zo zmluvy vyplýva, že cena tovaru alebo služieb bola 1.012,38 Eur s tým, že žalovaný uhradil priamu platbu predajcovi v sume 101,24 Eur a výška úveru potom predstavovala 911,14 Eur. Takto poskytnutý úver mal splácať žalovaný v mesačných splátkach po 104,61 Eur v počte 10 so splatnosťou každej mesačnej splátky 15. dňa v mesiaci. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola 15.02.2016 a konečná splatnosť úveru 15.11.2016. Výška úrokovej sadzby bola 23,56 % ročne fixná, RPMN 26,28 %, odplata 23,56 %, priemerná RPMN 23,66 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť predstavovala sumu 1.012,40 Eur. Poplatok za poistenie predstavoval 3,33 %. Úver bol čerpaný bezhotovostne a jednorazovo. Žalobca predložil do konania aj listinný doklad preukazujúci uzatvorenie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (časť 2), avšak v žalobe je uplatnený nárok len zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z uvedeného dôvodu sa preto súd touto časťou zmluvy nezaoberal. Žalobca ďalej uviedol, že aj napriek tomu, že žalobca si plnil svoje povinnosti zo zmluvy, žalovaný si ich neplnil hneď od začiatku, keďže právnenému predchodcovi žalobcu neuhradil nič, teda žalovaný neuhradil ani prvú splátku, ktorá sa stala splatnou dňa 15.02.2016. Z uvedeného dôvodu preto žalobca žiada od žalovaného plnenie tak, ako je vyčíslené v prvom odseku tohto rozsudku.

7. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

9. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo

spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

18. Žaloba bolo podaná na okresný súd dňa 26.08.2019, z ktorého dôvodu súd v danej právnej veci prihliadol ex offo na prípadné premlčanie nároku a to v súlade s citovaným ustanovením §54a OZ, účinného od 05.12.2018.

19. Z obsahu zmluvy, ako aj z predloženého prehľadu splátok a úhrad má súd preukázané, že žalovaný mal plniť mesačne v splátkach po 104,61 Eur, čo predstavuje splátku spolu s poistením (poistenie v sume 3,37 Eur). Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 15.02.2016. Žalovaný si svoje zmluvné povinnosti neplnil ani čiastočne, čo vyplýva z predloženého prehľadu splátok a úhrad, z je zrejmé, že žalovaný neuhradil ani jednu splátku. V konečnom dôsledku túto skutočnosť konštatoval aj žalobca v žalobe. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú skutočnosť nespochybňoval ani sám žalobca, ktorý v žalobe uvádzal, že táto zmluva bola uzatvorená podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z.. Pri posúdení premlčania nároku súd prihliadol na rozpis splátok, kde bolo zistené, že v poradí prvou omeškanou splátkou bola splátka splatná k 15.02.2016 v sume 104,61 Eur, keďže žalovaný nevykonal ani jednu splátku. Pre porušenie zmluvných podmienok pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu celého dlhu, čo oznámil žalovanému prípisom zo dňa 13.09.2016 s tým ale, že právny predchodca žalobcu nezaslal žalovanému predžalobnú upomienku s oznámením nedoplatku na splátkach (takýto listinný doklad nebol predložený do konania).

20. Pokiaľ súd posudzoval samotné premlčanie, postupoval podľa citovaného ustanovenia § 103 OZ, pretože plnenie bolo dohodnuté v splátkach. V konaní nebolo sporným, že žalovaný sa prvý krát dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 15.02.2016, čo tvrdil aj sám žalobca v žalobe, ako ani, že žalovaný neplnil ani nasledovné splátky, následkom čoho pristúpil ešte pôvodný veriteľ k zosplatneniu zmluvy. Uvedené vyplýva teda aj zo žaloby, ako aj z listinného dokladu predloženého zo strany samotného žalobcu - oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (čl. 16) - kde žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že vzhľadom k tomu, že žalovaný úver nesplácal riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úradu, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy s tým, že ku dňu 05.09.2016 sa mal stať záväzok splatný v celom rozsahu. Z tohto listinného dokladu je zrejmé, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu celej žalovanej sumy 1.024,44 Eur, teda tak sumy, ktorá bola poskytnutá žalovanému zo strany pôvodného veriteľa: 911,14 Eur spolu aj s navýšením v zmysle zmluvných podmienok o 113,30 Eur. Podľa názoru súdu práve splátka splatná v mesiaci 2/2016 bola tou splátkou, kvôli ktorej mohlo dôjsť k zosplatneniu dlhu s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, pretože už s touto splátkou sa žalovaný dostal do omeškania následne trvajúceho viac ako tri mesiace (je preukázané, že splátka splatná v mesiaci 2/2016 nebola uhradená vôbec). Pôvodný veriteľ dlh zosplatnil k 9/2016.

21. Premlčanie ako také, je márne uplynutie zákonom určeného času, ktorého dôsledkom nie je zánik nároku, avšak jeho oslabenie práve z dôvodu, že nebolo vykonané v určenom čase. Po zmene právnej úpravy OZ účinnnej od 05.12.2018 (§ 54a OZ), súd na premlčanie neprihliada len na námietku strany sporu, avšak aj ex offo a to v konaniach, ktoré sa začali pred súdom po účinnosti citovaného ustanovenia. V zmysle § 101 OZ je premlčacia doba trojročná. Zákonná úprava sa osobitne dotýka premlčania v prípade plnenia dohodnutého v splátkach (čo je aj prípad tohto konania), kde podľa § 103 OZ platí, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Súd je toho názoru, že účelom ustanovenia § 103 OZ je zabrániť veriteľovi v odsúvaní využitia práva podľa § 565 OZ pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať ho k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. A práve v súlade s citovanou zákonnou úpravou súd prijal záver, že začiatok premlčacej doby celého zosplatneného dlhu nie je viazaný na okamih využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale táto začína plynúť dňom zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa vyhlásiť predčasné splatenie celého dlhu. Tu súd odkazuje na právny záver vyplývajúci z rozsudku KS v Trenčíne sp. zn. 5Co/81/2017 zo dňa 09.08.2017.

23. V prejednávanej veci je to práve splátka splatná dňom 15.02.2016. Premlčacia doba potom začala plynúť nasledujúceho dňa 16.02.2016 (§ 122 ods. 1 OZ). Keďže v danom prípade je potrebné rátať

lehotu podľa rokov, posledným dňom lehoty je deň zhodujúci sa číslom s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína (§ 122 ods. 2 OZ). Posledný deň takto vypočítanej lehoty pripadol na 16.02.2019, čo však bola sobota. S prihliadnutím na ustanovenie § 122 ods. 3 OZ, posledný deň premlčacej lehoty potom uplynul dňa 18.02.2019 - pondelok, pracovný deň. Uvedený deň bol dňom, kedy najneskôr mala byť podaná žaloba na súd tak, aby nárok nebolo možné považovať za premlčaný. Ak teda premlčacia doba uplynula dňom 18.02.2019 a žaloba bola na súd doručená až dňa 26.08.2019 je zrejmé, že žalobca uplatnil svoj nárok až po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, čoho následkom je zamietnutie žaloby.

24. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobca si uplatnil nárok aj na úroky ako aj úroky z omeškania, čo predstavuje akcesorické nároky k hlavnému záväzku. Vzhľadom k povahe záväzku, aj tento podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok. Ak žalobcovi nebol priznaný nárok na plnenie istiny z dôvodu premlčania, nemohol mu byť priznaný ani nárok na úroky, ako aj úroky z omeškania. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Keďže žaloba bola zamietnutá z dôvodu premlčania, súd sa nezaoberal posúdením zmluvných podmienok a preskúmaním zmluvy ako takej, pretože dokazovanie v tomto smere sa stalo nadbytočným. V tomto smere súd preto neuvádzal ani príslušné zákonné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí, okresný súd zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. V konaní mal plný úspech žalovaný, ktorému tak vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalovanému v konaní žiadne trovy konania nevznikli. Súd preto a contrario podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).